

Imprimatur

Abo den 15 Nov. 1815.

Ad mandatum

GUST. TELENIIUS.

Not. Fac. Theol. Ab.

Jesuren Nimeen
Varoitua Sana
Suruttomille Syndikalle.

Ruotsin kielessä kokoonpandu;
Ja nyt Ruotsista Suomeksi kääntty,
H. Renqvistillä.

Ensin tutkistellan mikä kaste on.

Kakas ystäväni ja kallit Jumalan lapsi,
ettekö sinä elä Christillisessä maassa ja
ole kastettu? Ja sinä mitamaks et tiedä mikä
kaste on! Etkö tiedä, ettäs kastettu olet, ka-
stettu Jumalan uskolliseksi palvelijaksi, ja otet-
tu liittoon Jumalan kansa? Etkö kastet-
weden kautta sinulle muistutettu että sinun
pitä oleman puhtaan ja kirkkaan, puhdistettuna
kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, täht-
täessä pyhyttä Jumalan pelwosa? Sentähden
kastettin sinä Jhsn Nimeen, että sinä tehdäi-
sin Welkapaaksi Jsää rakastamaan ja händä

rehellisellä sydämellä tottelemaan, Sitä war-
ten kastettiin sinä Pojan Jesuksen Nimeen, että
sinä senkautta welkapaari tehdäisin, walitse-
maan Jumalan Pojan Jesuksen Christuksen si-
nun ainoari lunastajares ja Autuari tekiäres
ja Hänen askeleltans kuolemaan asti noudatta-
maan. Sentähden tulit sinä Pyhän Hengen
Nimeen kasteturi, että sinä senkautta tehdäi-
sin welka paari, ottamaan Pyhän Hengen si-
nun Johdattajares ja Pyhittäjäres, ja jättäi-
sit itses kokonans, Hänen Pyhäri tekewäisille
waikutuksillens.

Oletkos unhottanut ja laimilyönyt kai-
ken tämän? O! Sinä nurin kääntty sielu!
Eikö siis mikän taida pitää sinua Jumalan
yhteydesä? Eikö mitkän siteet taida sinua pi-
tää Jumalasa kiini? O! Kuinga kavalat ja
petolliset kuitengin owat kastetut ihmiset? O!
Kuinga surkia siis se on, että niin monet tu-
hanet, jotka Jumalalle ja Jesuxelle Chri-
stuxelle kastetut owat, pitää synnin orjina ja
perkeleen taluteldawina oleman! O! että juuri
niitten jotka kastetut, ja jotka Isälle, Pojalle
ja Pyhälle Hengelle owat uhraturi tullet, pitää
wihdoin löytymän perkelitten seasa, ja tule-
man kiroaturi ja duomituri siihen tuleen ja
järween joka perkelelle ja hänen engeleillensä
walmistettu on.

2:seri Tutkistele mikä käändyminen, ka-
tumus ja uusi syndyminen on; Eukatiefi sinä
usein olet kuullut nämät sanat, mutta et
kuitengan tiedä mitä ne sisälläns pitävät Tie-
dätkös mikä se on että käändyä Jumalan ty-

gö? tiedätkö mikä katumus on? tiedätkö mitä uusi syndyminen tahto sanoa? että syndyä Jumalasta; eli olla sydämen ja sielun puolesta, joka Jumalan Hengellä parattu on! etkös tiedä ja ymmärrä, että se on sinulle sangen tarpeellinen, että sinun tykönsä, sinun sydämesäs ja omasa tunnosas pitää suuri muutos tapahtuman ennen kuin Autuuri ja Taivaseen sisälle tulla taidat. Etkö näe ja ymmärrä, että sinun kokonans taipumukses ja mieles puolesta pitää muuteturi tuleman: ennen kuin sinä taidat niin pyhästi tulla, kuin Jumalan lapset ovat, ja ennen kuin sinä oikein taidat kaikesta sinun sydämesästä ja kaikesta sielustas ja kaikesta voimastas rakasta Jumalata ja Jeesusta Christusta? Etkö ymmärrä, kuinga turhallinen ja hullu, kuinga lihallinen ja mailmallinen, ja kuinga peräti turmeldu sinä olet? Etkö näe ja havaitse kuinga wältämätödin se sinulle on, että tulla uudeksi luondokappaleksi, saada uusi sydän uusi hengi, ja uudet taipumukset, kullareksi senkallaiseksi, kuin Jumala Sanasans tahtoo, ja senkallaiseksi, joka taita olla walmis kuolemaan, ja asetetta Jumalan eteen? Ah kuinga kauwan tahdot edespyrkä sinun synneisäs, kuinga kauwan rakasta ja harjoittaa syndiä? Kuinga kauwan tahdot sinä Jumalan wihollisena olla ja elä ulkona Jumalasta, ilman käändymistä, eli että todenteolla palaita jälleen sen elävän Jumalan tygö? Käändykät, käändykät, mihi pitäis teidän kuoleman te Israelin huonesta, Hesekieli 18:

W. 31. te jotka elätte siinä maassa ja paikka-
kunnassa, josta Jesuren Christuren Ewange-
liumin walo niin kirkasti paista.

3:neni Tutkistele mikä syndi on, eikä se
ole Jumalan laista poispoikeminen, ja wa-
stahakoisuus sitä vastaan? Unsens ja tottele-
mattomus Jumalan hywää pyhää ja henget-
listä lakia vastaan. Uppiniskaisuus ja petos
maallista kunnigasta vastaan ansaitse kuole-
man, mikä mahtane sille tottelemattomus ja
uppiniskaisuus sitä Pyhää Jumalata vastaan
ansaita? Mäxi! tahdot sinä ylllyttää sitä Tai-
walista Majestetiä? tahdotkos ylönkatsoa Hä-
nen wiisauden, hywyden ja woiman? Mäxi,
tahdot sinä Hänen laupiudens, karsiwällis-
bens ja rakkaudens jalwoillas tallata? tahdot-
kos ylllyttää Hänen kostoa, tahdotko ikänäns,
tuin kästeä Händä? Sinä wiheellinen sielu!
ajattele perän, mitä teet: luuletko, ettei Ju-
mala wiha syndiä; ja ettei Hän tahdo kosta
kaikeille niille jotka wääräyttä tekewät? - O!
kuinga paljo pahaa ja kirousta on yhdesä
ainoassa synnissä! ja kuinga paljo enämbi,
kosta sinä edespyrit synnissä! Kuinga paljo
enämbi, tuin sinä synnissä! et ainoastans elä,
mutta myöskin ilman käändymistä pysyt syn-
nissä? Ah! surkeutta! tahdotko erota mailma-
sta ja astua Jumalan Duomion-istuimen, istui-
men eteen, ja sanoa Hänelle, että sinä tosin
olet syndiä Händä vastaan tehnyt, mutta et
koston katunut sinun syndejäs?

4:neni Ajattele perän mikä kuolema on;
ajattele kuoleman päälle, ennenkuin hän tulee;

se olis toivotettava, ettei hän tulis ja syöris
 sinun, ennen kuin senpäälle olet hywin aja-
 tellut. Eikö hän tule ja eroita sinun sieluas
 ja ruumistas toinen toisestansa? Eikö hän tu-
 le alas ihmään ruumistas ja syöremään sitä
 maan pöween? Voi sinua petetty ja hullu
 synninen, joka et huoli peränajattelalla mitä
 wähdän ajan perästä tapahtua on! Ruka on
 sinun noitunut, ettet sinä walmista itsiäs sen-
 tallaista sanansaattaja wastan, joka kiirusti
 tule, ja pane sinun ijankaikkisuteen? Ah!
 eikö minun pitäis itkemän näitten onduwain
 kuolemaisten ylitse, jotka ei ajattele perän
 mihingä heidän sanoman pitä? O! perkelel-
 linen ja wiettelewäinen mailma, joka et salli
 ihmisten päästäns nostaa ja itsiäns kuolemaan
 walmista! O! sinä hirmuinen syndi. O! sinä
 turmeldu liha ja weri, joka sieluja nufutat
 ja sidot uneliaisuteen ja pimeyteen, siihen asti
 kuin he mihdoin seisattuwat ijaiseen pimey-
 teen ja ahdistukseen! Ah! hymä ystävänä, nou-
 se ylös mieles ja ajus kanssa, ja ajattele pe-
 rän, mihingä sinä rahdun ajan perästä muu-
 tetan! O! kuinga monia hautamisia emmekö
 näe, ja kuinga monet ruumit eikö kuljeteta
 meidän kaduilla ja teillä? Ah! muutamain
 päiwäin perästä, eikö sinungin muotos muu-
 tu, silmäs ja huules ummistu, lämmin ja
 liikkewa ruumis tule kylmäksi ja kowaksi, ja
 lasteta mustaan maan kittaen, pois muitten
 näkywildä! ja sinä ystä hywin tahdot niin
 ylipä, turhallinen, surutoin ja heikomallinen
 olla, jonga omatunneistini todista ettäs nyt

wielä sentälläinen olet. O! Katas weljent ihmisen sukukunnasta, ajattele kuolemata ja walmista sinuas sulle tarkasti ja pyhästi.

5:neri Ajattele mikä Taimas on, kuka taita ulos puhua sitä iloa ja huwitusta kuin siellä on! O! ettäs pitäisit murhen päästäreksi näkemään kerran ja nautittsemaan sitä ihanaisutta ja kunniaa kuin siellä löytyy. O! Kuinga minun pitää taidaman taimutta sinua, ettäs täydellä todella halajaisit Taimasta, sillä loppulla olet sinä hawaitsewa, että se totuudesta ansaitse kaiken sinun waimas ja murhes pidon. Siellä on sen oikean elämän, rauhan ja onnellisuuden alku ja lähde. Siellä asuu se iankaikkinen Jumala, jonka sapuilla on täydellinen riemu iäisiin aikoihin. Siellä asuu Jesus Christus, joka sinun autuudella tähtää Hänen suloihin kaskwoinsa walosta. Siellä olestele Pyhäät Engelit, joitenga seura sangen ihana ja huwittawa olewa on. Siellä olestele niitten täydellisten Wanhursteiden henget, jotka owat maailmasta kotoisin ja owat kirkastetut ja ihanaksi tehdyt, jotka sinua kyllin huwittawat. Ellei siis näitten ihana seura taida woittaa sinua Taimasta hartasti etsimään, niin totuudesta et sinä ansaitseksikan, että jostus sinne tulla. Pitäkö siis Taiman ja kaikki sen asujamet sinulda ylönsäksoturi tuleman? O! Muista tätä ennen kuin Taiman owi sinulda peräti kiini suljetan.

6:neri Ajattele perän mikä Helwetti on. Mutta ajattele niin sen päälle, ettäs pääsisit

sinne tulemasta. Jumala tehköön sinun hartari
wältäresi helwetin waiwaa. Ah! Kenengä kieli
taita ulos puhua, eli Kenengä sydän käsittä
sen katkerutta, hirmuisutta ja pitutta! Siel-
lä on perkelitten ja kirottuin hengein asundo
niitten, jotka Pyhälä Jumalalda iäisesti
vihatan ja hyljätän. O! Kuinga hirmiä,
kauhia ja angara eiö mahda sen wanhur-
sken Jumalan kosto olla! Ah! se mato, jon-
ga ei pidä siellä koston kuoleman: Ah! se
tuli joka siellä ei koston ole sammuma: Ah!
sitä järweä, joka tulesta ja tuli kiwestä pa-
laa! Ne kiwut ja liekit, jotka ei koston la-
kastu, Ah! sitä kiljunata ja ulinata, joka siel-
lä pitää yötä ja päivää oleman! O! sitä itkua
ja waikeeroitsemista, sitä hampan kivistystä!
Ah! niitä oman tunnon kipu ja pistoria,
pelkoa wapistusta ja ahdistusta! O! Warjele
meitä Herra tästä piinan siasta! Ah! tee mei-
tä hartairi tehdäksemme kaikkea sitä; Kuin
meidän pelasturem tarpellista on, warjele
meitä siitä tulewaisesta vihasta! Ah! seisata
raukka syndinen ja ajattele perän, että sinä
muutamain päivän perästä taittan helwet-
tiin syöstä. Ah! Kuinga käsittämättömän kat-
kera on sitte sinun tilaisudes kaikesa ijankai-
kisudes olewa! ja mihi et sinä yhtiä kewiästi
taidais sinne syöstyxi tulla, Kuin niin monda
tuhatta, jotka siellä jo ovat, ja niin monda
tuhatta Kuin moi sinne vielä tästälähin tula-
la? Mitä teet sinä enemmän, wältäresi hel-
wettiä, Kuin nekän, jotka sinne ovat men-
nei? Sinulla näyttä olewan yhtäwähän mure-

hen pito kuin niilläkin, kadotusta wäلتāpesti?
 Ah! herättät siis ylös, kaikki te, joilla on
 sielut ja jotka taittan vielä pelastetta! Jumalan ja Wapauttajan Jesuren tähden ja teidän
 kallein sieluinne tähden ottakat waari et-
 tet te juorisi wimmassa helmetin liekkiin ja woi-
 voitukseen.

7:näxi Tulkistele myös, Herran Jesuren
 Christuren tähden sitä viimeistä Duomio=päi-
 wää. Sitä päiwää, jona koko ihmisen=suku-
 funda piti siihen iäisesti pysyväiseen siaan
 ja olendo paikkaan duomittaman. O! siu-
 nattu päiwä! O! surkia päiwä! Se kaikkein
 riemullisin päiwä, muutamille, kuin joskus
 ollut on; mutta sitä vastaan toisille se surkein
 päiwä. Kuka taita kyllin ulospuhua sitä
 hirmuisutta, eli sitä iloa, kuin tällä päi-
 wällä myötä on. Se on se päiwä, jonga
 pitäis saattaman koko tämän uskottoman ma-
 ilman wapistukseen. Ah kuingas luulet katse-
 lewas Duomaria sinä päiwänä? Kuingas a-
 jattelet tekewäs, koska Oli=Engelin Ääni ja
 Jumalan Basuna hautas awaa, ja panee
 sinun häämäästyyreen ja kauhistukseen myöskin
 temmaa sinun äkistä koko mailman silmään
 eteen? Kuinga luulet woimas katseella sen
 joukon päälle? Kuinga urhollinen ollene si-
 nun omatundos silloin? Kuinga luulet kät-
 siwäs, koska Nimes ylös huudetan, tiliä te-
 kemään waaditan ja pannaan edeswastamaan
 niitten leiwistain edestä, kuin sinulle ajasa
 uskottu oli, autuuden wälilappalitten, nimit-
 täin Jesuren piinan tuoleman ja weren wuo-

luonnon ja koko Hänen merisen Sowindo Uu-
rinsa tuhlamisen edestä; ja kaiken armon ylö-
n kätken edestä? Minkä maan sinä taidat an-
da kaiken sen edestä, kuins sillä ajalla tehnyt
olet jona ruumis sielun kanssa yhdessä mail-
massa oli! Ah! Kuinka luulet Duomarin Uu-
nen kormissas soiman ja sen iijäisen duomion
joka päälles kiivaudessa langetetan? O! syndi-
nen raukka, joka tämän päivän unhotat? Ah!
hullu ja huomattamaton sielu, kuin et tahdo
sen päälle ajatella, että Herra se vanhurskas
Duomari on tulewa, tosin tulewa koko mail-
man vanhurskaudella duomitsemaan.

8:xi Tutkistele myös wihdoin mitä Sa-
nanpalmeliat ovat ja mitä warten he ovat,
ei kō he ole Christuren palmeliat, Jumalan
salaisuden huonen haldiat, ja Christuren sia-
sa Sanansaattajina, joisenga kautta Juma-
la waroittaa, ja muistuttaa sinua näistä paina-
wista asioista, kuin tässä etees asetettu on?
Eikō he ole lähetyt ja määrät sinulle osot-
tamaan ja opettamaan tietä Jumalan tygō
Jesuren kautta, tietä iijäiseen Elämään ja
Laimaseen? Ja yhtä hywin et tahdo heitä
kuulla! eikō tahdo oppia ja wastan otta heil-
dä sitä saarna ja opetusta, joka tarkoittaa, si-
nun oman onnellisuuden ja sielun rauhan pääl-
le. Mitäs tahdot? Pitäkö heidän edespäin
wikkansa toimittaman eli jättämän silläns?
Tahdotkos heitä lakkamaan opettamasta ja kää-
ntemästä ja waroittamasta? Kuinkas luulet,
pitäkö heidän taidaman se kanssa-kärsiwälli-
syden tähden tehdä; tosin, kanssa-kärsiwälli-

syden tähden sinun viheliäisen ja duomitun sielun ylitse? Se on kula kanssa-kärsivällisyys joka vaatii, ellei kaikkia; kuitengin muutamia, Jumalan kunnian puolesta kiivaita ja sinun sielun autuudesta hartaita ja murhetta pitäväisiä. Opettaita tarttumaan työhön käsin: se on surkia heille nähdänsä niin suuri luku lunastettuja ihmisiä ja niin suuri joukko Jesuksen Christuksen Jumalan Pojan werellä kallisti ostettuja sieluja kuolluina ylitse käymisensä ja synneisensä makawan. Heille on surkia nähdänsä niin monda taidamattomana, hulluna ja surutoinna sieluna olewan, jotka Jumalan ja Jesuksen Christuksen werisen Sowindo-Uhrin ristin päällä, unhottawat: Senkallainen kanssa-kärsivällisyys vaatii heitä palvelukseen, ja tekee heidän haluisiksi että kaikella tavalla kumminjoin joitakuita temmamaan niin kuin kukaan tulesta. Ja sinä tahdoisit heitä wajoilemaan. Eikö siis kenenkään pitäis Jumalan ja Jesuksen Christuksen Anson ja kuoleman puolesta puhuman, Taiwan ja Pyhityksen puolesta? Taidawatko siis Sanan palveliat uskoa ja ei kuitengan puhua? Pitäkö heidän uskoman Jumalan Sanaa: uskoman olewan Taiwan ja helwetin, iäisen riemun, ja iäisen kadotuksen, ja ei kuitengan sanakan puhuman syndisille waroitukseen, neuvoxi, ja ylipuhuttelemiseksi tullaksensa täällä jo ajassa osalliseksi Jesuksen Ansiosta ja wanhurskaudesta ja käsitänsä ijankaikkinen elämä. Ah! sinä kallis sielu, tutkistele tätä: Kuka tahdo

eli kuka taita autta ja pelasta sinua, ellei
Se joka sinun luonut, ja joka sinun edestä
werensä muodattanut on? Taidaisko siis joku
muu osotta sinulle armon ja puhdistaa sinua
synneistä, ellei se joka sinun tehnyt ja sinun
edestä itsensä sowingin andanut on? Kenen-
gä voima on suurempi ellei Hänen? Kenen-
gä hyvyys ja laupeus suurempi ellei hänen?
Kenengä sydän enemmän liikutettu kansa-
siivällisyydestä ja helleydestä, ellei Hänen? Tah-
dotko odotta sitä aikaa, jona ei Hän tahdo
armahda sinun päälles eli olla sinulle armol-
linen, niin totisesti on se sangen hirmuisesti
sinulle tulewa. Mitäs tahdot tehdä, koska
se suuri vihan päivä tule? Mihinä tahdot
käskä sinus tänä Hänen angarana koston
päivänän? Kuinga taidat kärsiä sitä vihaa,
joka palaa alimaiseen helvettiin.

"Sentähden käändäkät itsenne ja pala-
"jatkat kaikesta wäärystänne, ettet te lan-
"geis pahain tekoinne tähden Hes. 18: w. 30."

Lyhy Tutkisteleminen.

Prophetan Hesekielin 18: luvun ja 31.
wärsyn johdaturen jälkeen.

"Miksi pidäis teidän Kuoleman, / Sinä
"Israelin huone?"

"Heittäkät tyköänne kaikki ylitse käymi-
"senne, jolla te rikkonet oletta, ja tehkät teil-
"lenne uusi sydän ja hengi, Sillä miksi pi-
"däis teidän Kuoleman, sinä Israelin huone."
Kuinga taidat sinä surutoin syndinen, ilman
sydämen liikutusta kuulla näitä sen hyvän
Sumalan lempeitä sanoja: Miksi pidäis si-

nun kuoleman sinä Israelin huone. Israelin huone oli Jumalan kirkko ja Seurakunta, se yhteys jolla oli Jumalan Sana, Jumalan liitto ja Uskukset. Ja yhtä hywin Eysyh Jumala heilä: Mäxi pitäis sinun kuoleman ja tuleman ijanlakkisesti Eadoteturi? Ajattele perän, jos nyt Herrä Jumala samalla tavalla sinulda Eysyis, joka itses suullas tunnustat Christityri, mutta itse työsä olet Pakana ja surutoin syndinen: Sinulda joka nyt ulkonaisella muodolla olet sen Christillisen Seurakunnan yhteydessä ja Jumalan Israelin seasa, sanon minä Eysyis: O! Mäxi pitäis sinun kuoleman, mäxi pitäis sinun edes pyrkimän synnissä, hyljämän armon ja rauhan, ja syöremän itse ehtoisesi itses ijanlakkiseen Eadotukseen ja kuolemaan.

Etkös taida hawaita, että niin lembiä ja liikuttawainen Eysymys sisällänsä pitää jotakin painawata? Ajattele perän, että se elämä Jumala ilmoitta sinulle sen waaran, josa sinä sielus puolesta olet, näillä sanoilla: Mäxi pitäis sinun kuoleman? Etkö taida selkiästi hawaita, että Jumala paljo enämin on murhellinen sinun elämästä ja Autuudestas, kuin sinä itse? Etkö Jumala on haluinen sinun sielus elämätä edes autamaan; mutta sinä itse sitä vastaan olet mieluinen hukuttaman henges, sielus, autuudes ja lakkityri? eikö tämä Eysymys tiedä anna, että kuolema lakkise Israelin huoneeseen, itse Jumalan Seurakunnan sisälle? ja että se on surtiata, että Israelin huonen kuoleman pitää? surtiata, et

tä ne jotka niin liiki Jumalata ovat, ja saaneet niin paljon hyvää Hänelä, täytyi wihdoin autuudesta ohitse mennä ja ijäisesti kadotetuksi tuleman? Eli eikö se ole surkiata, että sinun lopulda täytyi jäädä ilman sitä suurta ja iankaikkista siunausta, johonka sinä Jumalan ja Pyhän Raamatun kautta tutsutuksi tulit; ja kadottaman Abrahamin siunauxen siitä ijäisestä perinnöstä? Eikö surkiata ole se, että sinä ilman Jesuxen yhteyttä ja Hänen ansionsa osallisutta, ilman Jesuxen werta ja ilman koko sen täydellisen moxon osallisutta, jona Jeesus yldäykkläisesti meille ristin päällä toimitti, ilman näitten autuitten hedelmän nautindota ja Pyhäin ja pyhittäwäisten etuin omistamista, jotka sinulle Jumalan huonesä tarjotuksi tulit, täytyy menemän iankaikkisuteen? Kuinga kauwan olet sinä Seurakunnan jäsennä ollut? Kuinga monista pyhistä asetuksista eikö ole osaa ottanut keltwottomasti? pitäkö nyt kaikki nämät oleman turhaan ja tarpettomaksi sinulle? Eikö surkia ole se, että sinä sen armollisen Jumalan murhellisiksi saatat, joka niin karsiwällinen on, että Hän sanoo: "Mitä pitää minun sinusta tekemän Ephraim? Warjelenko minä sinua Jsrael? Pidäiskö minun oikaudella sinulle tekemä niin kuin Adamalle?" ja asettaman sinun niin kuin Zeboimin! Mutta minun sydämelläni on toinen mieli, minun laupiudeni on yldön palawa Hos. 11: 8." Koska Jumala on niin karsiwällinen ja lempeä; eikö se siis ole surkia, että sinä Hänen

murhelliseri teet ja kuolet? Eikö se ole sura-
tia, ettäs tuhlat ja kadotat ne edut, kuin
Jesuren Christuren rebellisillä tunnustajilla
on? tosin että koko tunnustures lopulda näyt-
tä olewan sulari ulkokullaisuderi ja warjo-
pyhyderi. O! kuinga surkiata on se, ettäs
opin ja uskos tunnusturen tähden tulet ylö-
katsoturi, pilkaturi ja hämästyri ja kuiten-
gin sinulla lopulda ei olekkan Christin oppia
eikä oikiata uskoa? sängen murhellista, ettäs
kadotat toimos ja odotures, kuinga kewiä
ettö siis ole sanomaan: Toiwon minäkin au-
tuari tulla; minä toiwon Taimaseen pääse-
wäni. Ellet siis nyt epäile, autuari tulemi-
ses ylitse, waan luulet Taimaseen tulewas!
Eikö se ole korkeimasa määräsä surkiallista,
että sinun toimos hukku ja luultu wakutures
katoo, ja lopusa et lulekkan autuari että
pääsekkän Taimaseen? O! mitäs luulet sitte
tekewäs, koska toimos saatta sinun häpiään ja
jättä ijaiseen hämmästyreen! O! eikö se ole
surkia ettäs tuhlat Jumalan armon ja lo-
pulda tähty mennäs Taiman omen ohitse?
Ja eikös se ole korkeimasa määräsä surkial-
lista, että lopulda kaikkista puutos tule ja ei
mitän omaisuderi jää? Puutos Jesuresta Chri-
sturesta, sentähden ettet sallinut itses Hänen
kansansa yhistetyri tulla Hänen liittonsa ja
Ewangeliumins jälken, eikö se totuudesa ole
sängen surkiata, että ne, jotka ei ollet kau-
kana Jumalan Waldakunnasta, lopulda ei
saa yrin nähdäkkän, sitä wähemmän sinne si-
sälle käydä? O! kuinga surkiata se on, että

ne kuin ainoastans muutamien askeleiden ovat
 Laivasta, tähty mennä ohitse ja syöremän
 itsensä alas helwettiin. Eikö se ole surkia,
 että perkeletä temma pois juuri ne, jotka kut-
 suttin Jumalan kansaksi, ja ovat Christuksesta
 Nimeä maailmassa kändänet? Että tiedä,
 että uskolliset ja uskottomat tulevat
 lopulta perkeleitten maailmaan duomituiji, ja
 niitten saastaisten hengein koto paikkaan näil-
 lä hirmuisilla sanoilla: Mengät pois minun
 tyköni te kiroitut iankaikkiseen tuleen, jotka
 perkelelle ja hänen Engeleillensä valmistettu
 on! ja eikö se ole korkeimassa määrässä sur-
 kiata, että ne jotka ovat sen Pyhän Kolmi-
 naisuden Nimeen kastetut tulleet ja Hänelle
 julkisesti uhratut, ja jotka ovat kokeneet
 Jumalan huoneeseen, pitää viimeisellä perkeleiden
 käsin langeaman, ja tuleman pois wiedyri
 hänen waldansa alle siihen iankaikkiseen tu-
 leen? eikö se ole surkia, että teidän asianne
 lopulta tule pahemmaksi, kuin ettet te koskaan
 olis Israelin huoneesta olleet, eli koskaan olleet
 Jäseninä Jumalan Seurakunnassa? eikö se
 ole surkia, että teidän asianne pitää tuleman
 pahemmaksi, kuin jos te olisitte Turkilaiset
 eli Paikan olleet? O! kuinga paljo kowembi
 eikö mahda teidän duomionne ja kadotuksenne
 olla? Kewiambi ja huokiambi on Tyrolle ja
 Sidonille olewa, kuin teille, huokiambi So-
 domalle ja Gomoralle, kuin teille: Ah! An-
 garutta että teidän tilanne on Etkerambi o-
 lewa, kuin Sodomian: kuinga sanomattoman
 angaraksi se sitte mahtane tulla? Dngo siis jo-

Ku häijisempi ja kauhistawaisempi Raupungi-
maan päällä ollut kuin Sodoma oli! Ongo
siis joku Raupungi Bibliassa kuuluisampi syn-
dein ja pahain tekoin tähden, kuin Sodoma,
Ongo siis jokuin Raupungi tässä maailmassa
hirmuisemman duomion ala käynyt, kuin So-
doma? Se oli helmetin wertainen maanpäällä
se näytti ijanikaikkisen tulen wertaiseri. Sen
tuli tuli, joka taimasta alas satoi. Jos
siis nyt Sodoma tuli maanpäälle helmetillä
rangaisturi, ja jos teidän osanne tosin tei-
dän moivoturenne pitää tuleman katkeram-
mari kuin Sodomian; kuinga kuuma, anga-
ra ja käsittämättömän katkera helmetti eikö
sitte teitä ahdisti, jos teidän helmetisä tähty
päättänne nostella? Ettekö näe, että se on tu-
hatta kerta surkiambi teille, jotka Israelin
huonesta oletta, jotka elättä Jumalan kirkosa
ja Seurakunnassa, jos teidän viimeisellä pi-
tää kuoleman ja kadoteturi tuleman. Mixi sit-
te pitäis eli mixi tahdotta te kuolla te Israe-
lin huonesta? O! Perän ajateltat tämän Eys-
symyksen arwiota! monda painawata Eysymystä
taitaisin jokaitsesta tämän Teytin sanasta eteen-
asetetta, niin kuin sanasta kuolema, sen kuole-
man ja wiheliäisyden suhteen, johonga te
niin hartasti ja haluifesti juoretta.

Mixi tahdotta te edespyrkii siinä hen-
gellisessä kuolemassa? synneissä ja ylitsekäymi-
sissä? Kuolemassa teidän taidamattomuudesan-
ne ja sydämenne kowuudessa? Kuolluina Ju-
malasta, uskon asioista ja kaitista Jumalan
teistä? eikös ole yhtä, joka hengelliseri elä-
mari

miäri kutsutan! eikö yhtän talpumiusta, yhtän halua sielusa Jumalan tygö, Taiwan puoleen ja siihen kuin hywä on. Eikös ole yhtän kuin olis liitto ja yhtens Jumalan kanssa? Mitäs merkitse Ewangeliumi, joka annetan teitä johdattaman siihen kirkkaan ja Taiwalliseen yhteyteen? Eikös ole yhtän joka kutsutan kanssa = käämiseri- Taiwanasa, mitä sitte meinatan kaitkein Jumalan Pyhäin, Pyhän ja Taiwallisen elämän kanssa? Eikö he selkiästi ilmoita että he etsiwät parembata Isän maata? että heidän toiwonsa, sydämens ja menonsa on ylhäällä? Ja tahdottako te olla kuolluina kaitelle tälle, kuolluina Christurelle joka teille ristin päällä iankaikkisen elämän toimittanut on, kuolluina Taiwanalle ja Pyhäin onnellisuudelle? Tahdottako te ainoastans elää synnille ja mailmalle, lihain himoille ja nypiälle elämälle? O! miäri pidäis teidän edes pyrkimän kuolluina kaitelle sille kuin hywää, Pyhää ja Jumalista on?

Miäri pidäis teidän kieltämän itse elämän alkua, sitä eläwätä Jumalata, joka anda Pyhillensä armon ja kruuna siunatut kunnian kruunulla! Hänen Hengensä anda elämän, Hänen kaskwoinsa kirkkaus anda walon ja riemun. Hänesä löyty sen oikian elämän ja rauhan lähde. Miäri sitte saatatta Hänen walittamaan: Minun kansani ei tahdo tiedä minusta, eikö minun armollista ja wirwottawaisesta läsnä olemisestani? Ei he tahdo minun tygöni tulla, että he saisit elä, miäri oletta te niin sopimattomat teidän elämänne

Jumalan kanssa, ja mihi pitäis teidän kuoleman te Israelin huonesta?

Miksi pitäis teidän tekemän kuolemanne katkerammaksi, teidän luonnollisen kuolemanne, joka pian lähesty? Se totuudessa ette taida estä sitä, mutta te taiddatte sen tehdä katkerammaksi ja kipiämmäksi. O! kuinga hirmuisella kuolemalla teidän pitää kuoleman, jos te teidän synneisänne kuoletta! Kuolemalla, joka on sangen erinomainen, kuin vanhurskasten kuolema! he menewät lepämään, he nukkuvat rauhaan ja menewät Jumalan tykönsä iästä riemua nautitsemaan. Mutta te sitä vastaan kuoletta Jumalan wihan ja kirouksen alle: wihassa ja tiukassa Jumalata kohtan. O! mitä myrkyä te teidän kuolemaanne sekoitatte, kuinga hirmuisesti ei teille ole hirmuisuden tunningan näkö tulewa? O! mikä kipu, mikä katkeruus ei teidän omiin tuntoihinne tulewa ole, koska teidän ferta täyty mailman jättämän? Eikö siis kuolema itsesänsäkin ole kyllin kova ja hirmuinen? Mutta te tahdotta sen vielä pahemmaksi tehdä; Ah! mihi pitäis teidän walitseman se hirmuisin ulos lähdä mailmasta! O! mihi pitäis teidän kuoleman te Israelin huonesta (eli Jumalan Seurakunnasta).

Olettako te päättänet, ettei Pyhäin Englein pidä saaman yhtäkän iloa teistä, ei teille ole Jesuksen kautta Taimasta sanottu, että ilo pitää Jumalan Engeleillä olemassa yhdestä syndisestä, joka itsensä paranda. Ja te olette päättänet, tehdäksenne heidän toivonsa

turhaxi, ja ette salli heille riemua teidän sie-
luistanne, kahdehstitteko heidän nykyistä humi-
tustans, ajattelettako: heillä on jo kyllin iloa,
ettei heidän kummingin meistä enämbi pidä
saaman yhtäkän iloa? Ah! onduwat sielut:
mitä pahaa siis ovat he teille tehnet, että te
niin kahdehstitte heidän onnellisuttans? Eikö
he ole hyvät kyllä, eikö heidän seuransa pidä
kelpaman teille? Mingätähden te kiellätte heil-
dä niin myhän asian, joka kuitengin heille
olis suurexi humituxeri? Mixi tahdotta te
hyljätö Saiman, ja sen siaan walita helwe-
tin? Eosin mixi pitäis teidän kuoleman te
Israelin huonesta?

Ongo se juuri teidän tarkoituxenne, että
perkelein ja firottuin hengein pitää saaman
iloitta ijankaikkisubesa teistä? Ongko teillä
suurembi humitus heidä seasa, kuin Sai-
wallisessa seurassa! Olettako te haluisemmat
heidän mielisuosioxi tekemään? Mitä welka
on teillä näille helmetin hengeille? Olettako
te hawainnet heidän seuransa niin suloisxi,
että te pyritte sitä ijaixi ajoixi nautitse-
maan? Olettako te heidän palkansa arwan-
net niin suurexi teitä kohtan, että te aivotte
palkita heille teidän seurallanne heidän tuli-
sisa ja tulikiwisissä asumasioisa? Mingä pal-
weluxen owat he fitte teille tehnet? Owaiko
he ollet avulliset teille joisa kuisa synntin hu-
mituxisa? No! anna olla että he owat niin
tehnet. Owaiko he teitä auttanet jollain ta-
walla rikkaixi? Anna olla, että he sen tehnet
owat, moni on tullut rikkaixi niitten teitten

Kautta, kuin perkele osottanut on. Olettako te tehnet liiton perkeleen kanssa, niinkuin muutamain raukkain sanotan tehnen, tulla-
 renne hänen omari ja elä hänen kanssans? Eli mikä on syynä ja kuka on teidän noitu-
 nut, että te niin itse tahtoisesti juoretta ka-
 doturen lamiata tietä ijankaisiseen kuole-
 maan ja helmetin tuleen? Oletko te juuri
 ettenne asettanut että wäldämätä kuolla, niin
 kuin itse tuhlaianne, ja niin kuin ne jotka
 itse kiruhtawat omaa kuolematansa? Miki
 pitäis teidän kuoleman te Jsraelin huonesta?

Eikö siinä ollut kyllä, että wanha mail-
 ma kuoli, waan että tekin kuolisitte? Kuin-
 ta pitkä ikäiset olit sen ajan ihmiset? 600
 eli 700 vuotta oli heidän ikänsä. Mutta
 maa oli wäärästä, werenwikoja ja wälimäl-
 laisia ja uppiniskaisia ihmisiä täynnä? Kuin-
 ga wäkiwollainen ja armoton kuolema eikö
 heidän kaikkein päällensä langennut? Jumala
 ei säästännyt heitä, waan annoi weden kuohua
 heidän yllitsensä, kuolema tuli wäkewän ja
 äkillisen weden kanssa; ei kättö eikä turwa
 paikkaa huoneisa eikä kartanoisa löytynyt wai-
 waisille syndisille, ei pakopaikkaa metsissä, kor-
 keissa puissa eikä korkeimilla wuorilla; waan
 kuolema käsitti kaikki paikat ja niin muodoin
 latasi koko mailman heidän pahudensa täy-
 den. Kuinga pian eikö silloin kuollut sielut
 ynnä ruumitten kanssa? Helwetti pitäisesti
 täytettiin. Se oli Jumalattomain mailma.
 Kuinga monda eikö silloin mennyt silmiänsä
 helwetistä awamaan ja ymmärtämään asians;

mutta mitä siellä voi enämbi parata? Eikö silloin suurta joukkoa yhtähamma sanet perkeleet vastaan otta, jotka menit tästä mailmasta, mailmasta? Kuinga eikö silloin helwetin pimiä wangi huone pikaisesti täytetyri tullut? Ja mikä muutos eikö silloin sieluilla ollut että tulla wadesta sirtyri ijanikaikkiseen tulen liekeihin! Kuohuwista alloista siihen järmeen, joka ijäisesti palaa! eikö näitä ollut kyllä monda kuolemaan, koska niin monda tuhatta syöstin alas pohjattomaan kuoppaan? Eikö näitä vielä kyllä ollut, että koko mailma silillä tawalla kuoli, ilman että myöskin teidän pidäis lisämän heidän lukuansa ja myös perästä kuoleman. Ja vielä, eikö siinä kyllä ollut, että Sodoma ja Gomorra myöskin monda muuta sen lakeuden Kaupungia, hirmuisella kuoleamalla kuoli? O! Kuinga Kaubia kuolema, eikö heidän kuolemansa ollut? Herrandoi sataa Sodomaa ja Gomorran päälle tulda ja tulikive, ja tukisti ne kaupungit ja taiken sen lakeuden: niin myös kaikki niiden Kaupungein asuwaiset 1 Mos. K. 19: 24, 25. Kuinga monda eikö näitä asuwaisia ollut? Wältämättä monda tuhatta, ja Kuinga angara eikö heidän loppunsa ollut? Helwetti maanpäällä. Tulda ja tulikive satoi Taivasta heidän päällensä. Se oli ijanikaikkisen tulen rangastuksen wertainen. Ja eikö siinä vielä teidän mielestänne kyllä ole, että nämät kuolit, maan että teidänkin pidäis lisämän heidän joukkoansa ja myöskin kuoleman? te Israelin huonesta.

Luulettako te että niitten autuain joukko on niin suuri, ettet te tahdo olla heidän lumusansa! te hullut! ajattelettako te, että kowin monda menee Taimaseen eli että Taimas tulee kowin tähteen. Ah! siellä on kyllä sias teillekin Luuk. 14: 22. Siellä totisesti on monda tuhatta Engeliä, siellä on niin suuri joukko Pyhiä, ettei lukea taitta: mutta pitäkö sen wihaustuttaman teitä? Ajattelettako että siellä on ylönn suuri paljous? tahdottako alas astua siihen kirottuun syöpyteen siinä luulosa, että siellä on wähempi? Ah! eikö niitä ole harvat jotka autuaxi tulewat niitten suhten kuin kadotetuksi tulewat? Eikö wanhurskaskin tustin autuaxi tule? Ja te luetta nämät harvat olewaksi ylönn paljoksi, mihi pidäis teidän itse teitänne ulos sulkeaman näitten lumusta? Ah mihi tahdotta te ijankaikkisesti kuolla? Onko kuolema ja helwetti niin ihana sias ettei muu kuin se teille telpa! mitä minun pitää sanoman teille te raukat, mutta sielunne puolesta kallit? Kelpäkö teille olla kirottuina? Voittakoko te karsia Jumalan wihan angarutta? Hänen kaikkivaldiaisubens nuolia, kossa ne tungewat teidän sydämenne läpitse? Onko ilijuwilla perkeleillä ja kauhiailla hengeillä niin suloinen seura, että te juuri tahdotta oleksella heidän seasans iäisiin aikoihin, tuinga, taidatte kuulla sen hirmuisen buomio päätdren: Mengät pois te kirotut minun tytdäni, siihen ijankaikkiseen tulen, joka perkelelle ja hänen engeleillensä valmistettu on! taidattako iloisella mielellä asua iäisessä tu-

lesä, eli tydyväisellä mielellä maata siinä ijankäikkisesti palawasa Uunisa? Jos te nyt nauratte tätä asiaa: luulettako te myöskin silloin niin tekewänne koska te itse työsä saatte koe-
tella ja tuta sitä? Luulettako yhtä kewiäpi tuta ja karsia näitä waimoja kuin puhua ja nauraa niistä? Ajattele synnin orja perän, ettäs kerran saat riemuista että sinne pääsnyt olet, ja ettet siinä koskan tarwitse katua sitä aikaa eli päiwää, jona siinä putoisit siihen loppumattomaan ja hirmuiseen liekkiin.

Olettako te senkallaiset wiholliset teitä itsiänne kohtan, että te oletta päättänne kuola, maroi mitä tahdons! Olettako te walalla wahwistanet teidän sielunne ja Ruuminne kadotuksen omari? Olettako te niin monen kertaaisesti kironnet sielunne, ettet te enämbi tahdo purka teidän sanojanne? Olettako te niin riettat ihmiset maailmasa, jotka aina ja alinomaa oletta sielunne kadotukseen uhra-
net ja oletta te nyt niin mieluiset että mais-
tamaan niin monet krouxet, kuin te itsellen-
ne toiwottanet oletta? Miki oletta peräti lep-
pymättömät itse kanssanne? Eripuraiset omaa olendotanne wastan? Olettako te pois luon-
nolda tulleet, että te wihatte ja wainotte tei-
dän omaa ruumistanne ja sieluanne, ongo tei-
lä ilo nähdäpenne koska teidän ruuminne hau-
dasta nouse, ja heitetän siihen järween joka iäisesti palaa. O! teitä hirmuiset ja julmat
itsenne Pyöwelit! Miki pidäis teidän kuole-
man? Jsrael! siinä saatat itses onnettomuteen.

Eli etkö siinä kyllä ole, että kerta kuolla; maan että teidän pidäis kuoleman karkista? Kuolla sekä toinen ja hirmuinen kuolema, se ensimmäinen kuolema täytyy vastaan ottaa: sitä ei taitta estää; ja kuinga suuri etkö ole hänen voima ja valda? Hän taita murta ihmisen jäsenet, alas lyöä ruumin tomuun, ja panna matoihin ruuht. Hän on riisuma teiltä kaisen teidän ihanaisuudenne, kukoistuksenne ja kauneudenne? Hän on teidän tekemä toukkain ja karmaitten eineri, ja seloittama teidän maan lokaan, ja etkö tässä vielä kyllä ole? Etkö mikän muu kuin se toinen ja loppumaton kuolema, ole teille sormias? Peränajattelkat kuinga kaubia se on: se kutsutaan siiri järmeri joka tulesta ja tulikivestä palaa, joka on toinen kuolema *Alm. R. 21: w. 8.*

Mingä tähden lastetta itsenne waaraan, sanomattomaan ja loppumattomaan kuolemaan? Ah! Kallit sielut, etkö tiedä, mikä synnin palkka on? Peränajattelkat mikä on kuolla Jumalan Armostomuden, mihan ja krouren alle iijäsesti? O! ettet te koston mahdollis tulla tietämään ja koettelemaan sitä itse! Mutta etkö ole työjä jouremaan siihen ijan kailkiseen liekkihin? Ettekös ole walmitturmelemaan itstänne ja wotämään pääslenne kadotusta? O! olkat kanka-karsiwälliset itse kansanne! O! kiruhtakat siis wältärenne sen ijan kailkisen kuoleman kistaa! eli mixi pidäis teidän kuoleman te Israelin huonesta?

Ah! te kallisti ostetut, mutta vielä suruttomudessa olewaiset syndiset! jättäkat kum-

mingin teidän vastahakoisudenne, ajatella kummingin näitten astain päälle! Owt seisokin awoi edesänne siihen loppumattomaan ijan-taikkisuteen, mixi ei pitäis teidän ajatteleman sen päälle, pitäkö sen ijan-taikkisen Jumalan vielä teidän Eshymän? Mixi pitäis teidän kuoleman ja ei ajatteleman sen päälle! Pitäkö sen hyvän ja suloisen Wapah-tajan Gesuren Christuren kolkuttaman teidän owenne päälle ja waatiman teitä kanssan-sa ijan-taikkiseen elämähän, ja te etten yxin tahdo ajatella sen päälle? Eikö juore tämä elämä loppuun, ja te etten tahdo ajatella sen päälle! Ettekö muista, että Jesus Christus itse eteen-asetta sen jalon rikkaan miehen helmetin piinasa ja niin kuin kowin piinattawana helmetin tietisä? Eikö kuolema lähesty? Eikö Duomari ole owen takana? Ah mixi ei siis pitäis teidän ajatteleman sen päälle? Eikö teidän tähdyn wähdän ajan sisällä, woi tapahtua muutamain harmain päiwäin perästä oleman eli Taimasa eli helmetisä, taikka sunnattuun eli kirottuun seasa; ja yhtä hywin ette tahdo ajatella sen päälle?

Jää hywästi nyt rakas Lusia, ja muista, että sinä olet tässä lutenut yhden lyhyen tutkistelemuksen herätykses sinun syndis Unesta, yhden eteen asetuksen! joka tule siinä, joka mielelläns tahto palwella sinua sielus puolesta, ja joka toimo kohtawansa sinua Taimasa. Mutta tiedä, että tämä toiwotus on turhaan, niin pian kuin et heräjä ylös: ja rupia hämmästyrellä sinun nyt läsnä olemaisen kadote-

tun tilas ylitse kysymään? Mitä pitää minun tekemän että minä auttari tulisin! Herä autakon sinua viheliäinen syndinen, että tämän hetken perästä oikein ajattelemaan mitä sinun iankaikkiseen rauhas sopii? Amen.

Wihdoin mitä ajatteletta te hyvät ihmiset kaikesta tästä? Ettekö tahdo nostaa ylös ja mennä Jesuxen Nimesä ja Jesuxen meren kautta teidän Taimallisen Isänne tykö? Ettekö tahdo aikoa eläenne paremmin, katua syndiänne, pyrkiä Jesuxen sen ristinnaulitun Ansion osallistuteen ja puetetuksi Hänen merisellä wanhurskaudellans ja niin muodoin seurata tästä lähin Jesuxen meidän Uinoan Wapautajamme askelita? Nämät edellä seisowaiset tutkistelemiset kirjoitettiin ainoastans sinun herätykses: Mutta toisista kirjoista saatte lausiamman selityksen, kuinga asia pitää aljettaman ja päätetämän. Meillä on Jumalan kiitos kaunistakin kirjoja, joitenga oikia kätöds taidais matkansaatta yhden siunatun hädtyksen teiden sieluillenne. Niiten seasa taittan tässä nimittä herännelle sielulle ja wasta alkawalle Christitylle: Tien osottaja iankaikkiseen elämään, Taimallinen Yrtti-tarhan seura, Armon järjestyks Autuutehen, Räändymisen harjoitus, ja Se paras sanoma pahimmalle ihmiselle, niin kuin erinomattain soweliat. Mutta kuin te saatte jongun näistä kirjoista käsiinne, niin kätäkät joku aika rukourella Jesuxen Nimesä näitten lukemisessa, oppiäenne itsiänne tundeamaan ja Jesusta Christusta joka on maranut

Erkistinpäässä kaiten meidän welkamme, niin totisesti ette kadu teidän aikanne kulumista. Ah! Euinga paljo aikaa ei kulumeta turhudessa, joukawisa puheissa, mailmallisissa jaarituksissa ja synnillisissä menoissa: niin kuin juopumisissa, korttipelissä, danseissa, tarpeettomissa kylläntäymisissä ja turhissa ajan kuluisissa j. n. e. Joka paremmin taitaisi kotona hiljaisuudessa Jumalisten kirjain lukemisessa wietettää. Jumaliset kirjat taita opetta paremmin tundemaan Jumalata ja ymmärtämään Hänen Sanansa: Ne taita auttaa tundemaan Jesusta Christusta ja Hänen ansiotansa, tundemaan itsiänne, syndiä ja teidän sydämitänne, Jumalan käskyn ja teidän welwollisurianne Händä kohtan. Ne taita opetta teitä rakastamaan Jumalata ja kanssa ihmisiänne, yliwoittamaan mailmata ja elämään niin kuin Jesuksen werellä ostettuina sieluina sopii. Ne oppetta teitä paremmin kuulemaan ja rukoilemaan, tulemaan pyhiin kaiskissa teidän menoisanne ja kätöisänne, paremmin walmistamaan teitä kuulemaan ja domiolle. Tähän auttakoon teitä Jumala Jesuksen Christuksen kautta ja tähden. Amen.

Pelkää Jumalata ja pidä Hänen käskynsä, sillä sita tule kaiskein ihmisten tehdä.
Sam. 12 : 13.

Ensimmäinen Virsi.

M. R. Jolla raitis ruumis on se

1. M. Parann' itses syndinen, Kost' miel' synnis elät; Hartaan rienn' katumukseen, Ukon oikiall' tiellä, Ajattel' sielu miel', Syn-dis harjoituses; Miß' on seisauses.

2. M. Parauustas muista se, Äl' jät' wastapäiser', Numa se iloitsee, Naura sitä paikka, Ett' full' kyll' on aikaa.

3. M. Täällä hetkell' kiirut' waan, Herran tahdoo tehda, Huomen kades Jumalan, Jos sä sen saat nähda: Taidat myös, en-neng' yds, Ehto sinuld' laata, Kuollun' kys-wän maata.

4. M. Niin kuins kuolet palkan saat', Wihdoin iäisydes, Ettäs elit taukomat', Katumattomudes; Voi sitten syndinen, Sinä syndis puolest Kuolemahan kuolet.

5. M. Numat henget sitä pöät Syn-nin sielut wiewät, Synnin ruumin estämät' Luolans alas lyöwät, Kusa woi, mato, loi, Luli samu aiwan, Syndist' komin waimaa.

6. M. Lakka siis jo wääryst, Pala tygd Herran, Nukoil' ett' Hän sydämes, Musferraisi kerran: Walita murhesa, Kynneleisä ano, Ett' sun wapar' sanoo.

7. M. Älä siis nyt laimin lyö, Sielu oma hymäds Anna Pyhän Hengen työ, Si-nus juurtu sywäst' Koska Hän, Tänäpäin, Sinu autta pyytä, Muutoin itses syytä.

8. W. Kukoil' halull' sydämen, Mõy-
räst' Herrald' säästö, Kalliis Weres Jesuren,
Ei synnin päästö, Usko niin, Että siin, Hän
sun hurstax' tekee, Mahdollisex näkee.

9. W. Hala sit myös mielelläs, Arvull'
Wälimiehen, Ettas enä ikänäns, Suostu syn-
nin tiehen, Mutta näht, Elos täht, Herrall'
Eiitoxeri, Uskos hedelmäxi.

10. W. Katso! niin jällens ystawa, Olet
Taiman Herran, Engelit myös ylhällä, Jloit-
sewat kerran, Koste he, sen syndinen, Näke-
wät, et vielä, Käännyt armon tielle.

Toinen Wirsi.

W. R. Eija mun Sielun juur iloisest se.

1. W. Jos Karitsan häihin sä ensingän
tulla mielit, Niin oxenna ulos ne synnit,
Kuins ennen nielit, Tee parannus niin, Ettet
saawut' kiin' Sun endiset syndis: waan an-
netaisin kaik' andex.

2. W. Kaik' rikoret sowi, ja wäärhet
myös pois sydre, Jo ennen kuin Herra sun
rautaisell', Witsall' pierä; Kuin kutsutan
waan, Niin pakene taan, Sen sulaisen Ar-
mon: Niin Häät olet saan' siin' armos.

3. W. Ei kuitengan ennen, Kuin Her-
ra sun murhes muutta, Ja Jesuren Uskos
sull' lohduitust' anna uutta; Niins riemuisset
ja iloiset Etis olet kulkenu Etlaman tieta
sinn' Häihin.

4. W. Niis Häisä on suloinen Jesuren
Anson rauha, Ja Jumalan kandelet sydä-
men soitos pauha Ruin armoo waan, Siel'
ylistä saan', Niin riemuitse sydän; ja pielen
taan jää murhet.

5. W. Sun pukus on puhdas ja tiil-
tämä silki siellä; Sill Jesuren Weren wan-
hursteus armon tiellä, Koht' puetan pääl',
Ei omalla wäell'; Waan sulasta armosta Sio-
nin mäel', paits wirhet'.

6. W. Täs Armon mahwistus silkin
tiini wetä Ja sitopi kupeista: Kaikkein ih-
misten eteen, Juur loistamaan ja paistamaan;
Ruin palawa kyntilä walaisemaan mailmas.

7. W. Ei yrikän walo, niin sytyt' sy-
dämen pohja, Ruin armon suloisus, Kuin
sen Jesus ohja, Niil' katuwaisill', Ja mur-
hellisill', Ja Hengen nöhydes nöyremmill'
Hää-wieraill'.

8. W. Täs Jesuren armo sydämet kait-
ti täyttä, Ja sielun' wirhet ja puutorot
myöskin näyttä O! suloiset Häät O! ihanat
pääät, Ruin Jesusta ylistä tääl, ja ijät myös
Taimas.

K o l m a s W i r s i .

Hengellistä puhdistuksesta ja uhramisesta
Ulos otettu Ahreniuren Wastuudisista Hengellisistä Wirsiä.

W. R. Alwds sinä pahares pango de.

1. W. Mulla puhdistusta Jesu lain Mun
riettaudestani, Ruin tahto sowaistella ain,

Sydämen karknani; Sun tygds Jesu pakenen, Ett' löydäisin puhdisturen Kaikista synneistäni.

2. W. Werelläs Jesu puhdisti Sydämen joka hetki, Ja Hengen armos uudista, Ett' muill ol's oikia retki; Täst' murhen lajost' iäiseen, Runnian perindöön Tawaseen, Jong' armos meille kätki.

3. W. Täällä puhdisturen päiwät on, Nyt tänä armon aika, Jesuren kautta ansion En rukoilemast' waiken; O! Rakas Jesu puhdisti Kaikista synnin wioista kaikkena elin aika.

4. W. Silmistän, Kormist', Kielestän, Saastaisutt' ain pois remi, Ja koko minun mielestän, Ettei siinä lewi; Mun sielun Jesu puhdisti, Ja ruumin armos uudista, Ettei Sun Armos häwiä.

5. W. Niin uhran Sinull' mielellän, Sun ylistyrees kielen, Ja halull' hartall' sydämen Sinull' myds annan mielen; Sill' Hengellisiä rakastan, Ruin waan Sun armos siihen saan, Autuden oikiall' tiellä.

6. W. Kyll köyhä olen itsesän, Siis köyhän uhrin annan, Jos yhden parin Mettisen, Sun armos kätteen kannan; Mun Sielun, Ruumin mettitset, Ruin metssäs owat erynet, Käyn' siwuits Armon rannan.

7. W. Niin Älä Rakas Jesu Christ', Pois heitä kaskois edest', Waan puhdist' synneist' endisist', Ja auta murhen wedest', Josa mä sywäld' waipuisin, Ruin synnin

Kuollon huomaitfin, Kosk' tempaisit mua
kädest'.

8. W. Sen parin mettistä nyt, Mä
Sinun haltuus jätän, Ann' että expnyt, Näin
murhen joutuin weteen: Armollas Jesu wa-
laise, Ja käymään Sielun rohwaife, Armon
istuimes eteen.

9. W. Viel kyhkyläisen pojat myös,
Wähäiset lapset aina, O! Rakas Jesu kan-
nan tygös, Sun armos minull' laina, Etten
lapsia pahennais, Uhrixi Sinull' walmistaif'
Arkioin ja Sunnuntaina.

10. W. Ann' Herran eteen seisattu,
Rak' minun omaiseni; Ann' armos kaikki
wahwistuu, Joil' parannuxen Uäni, On
awatusa sydämes, Kuulun' oikias herättyes,
Uin ymbäris mailman lääniin.

11. W. Sā Herran Pyhä Jesu Christ',
Sā Pyhin Eskoinen, Kuin luonnon otit ih-
mist', Sen pyhitetyn Ainen: Mun sielu rauk-
kaa pyhitä, Sydämen Armos' sytytä, Eil'
en mä itse woine.

12. W. Ja wihdoin Taiwan telboisa,
Mua kunniallisex saata, Kirkkaudesa jalosa;
Kosk' jätän hukkumata: Kosk' turmeluxen'
raukene, Kosk' silmän kirkkay' aukene Katso-
maan tulewata.

W i i p u r i s s a , 1 8 2 6 .

Prändätty And. Cederwallerin tykönd.

~~317. III. 75.~~

K. Hartausky.
Varoitus.

X

